

Τα είκοσι πιο συνηθισμένα επιχειρήματα εναντίον του χρυσού

Ενάντια στην ανεξάντλητη επιχειρηματολογία των βασιλιάδων του χαρτονομίσματος και των υποτελών τους που προσπαθούν να εκφοβίσουν τους υποψήφιους επενδυτές σε χρυσό, όπως επίσης και στις προσπάθειές τους να πιέσουν τους κατόχους χρυσού να πουλήσουν, ισχύουν, μεταξύ πολλών άλλων, τα παρακάτω είκοσι «ΔΗΘΕΝ» δολοφονικά επιχειρήματα.

1°

Ο χρυσός δεν αποφέρει τόκους

Σωστό, πλην όμως σε περιόδους υπερπληθωρισμού, καθώς και νομισματικών μεταρρυθμίσεων που δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά πτωχεύσεις κρατών, εξαφανίζονται οι τόκοι μαζί με το βασικό τους κεφάλαιο που συσσωρεύτηκαν κατά την διάρκεια πολλών ετών. Ο χρυσός αντισταθμίζει αυτές τις απώλειες με την διατήρηση της αγοραστικής του αξίας και πολλές φορές με την άνοδο της τιμής του. Η έλλειψη τόκων ή καλύτερα το γεγονός ότι η κατοχή χρυσού δεν αποφέρει τόκους είναι το καλύτερο προτέρημα του χρυσού, διότι σε ενάντια περίπτωση οι επενδυτές σε χρυσό θα έπρεπε εδώ και πολλά χρόνια να πληρώνουν φόρους εισοδήματος και οι κάτοχοι του θα ήταν υποχρεωμένοι να ψεύδονται ή να ξεχάσουν την ανωνυμία τους και να πληρώνουν. Ο χρυσός δεν τίκτει κανένα φορολογητέο εισόδημα που θα μπορούσε να υπολογιστεί λογιστικά. Η κύρια δύναμη του βρίσκεται στο γεγονός της διατήρησης της αγοραστικής αξίας του επενδυμένου σε αυτόν κεφαλαίου.

2°

Η μεταφορά χρυσού είναι μια επικίνδυνη υπόθεση

Όντως, όμως και τα χαρτονομίσματα απειλούνται κατά την μεταφορά τους από κλοπή, ληστεία και πυρκαγιά. Ισχυρίζονται επίσης ότι δεν μπορεί κάποιος να «εμβάσει» χρυσό, όμως μερικά κιλά χρυσού μεταφέρονται με την ίδια ευκολία ή δυσκολία, όπως μερικές χιλιάδες δολάρια ή Ευρώ. Κάθε μεταφορά κεφαλαίου καταγράφεται και ταξινομείται δεόντως και χρησιμεύει, στην πιο καλή περίπτωση, στην παρακολούθηση των «διάφανων πολιτών». Τελικά, οι ελεγκτές στα αεροδρόμια ανακαλύπτουν και τις δύο περιπτώσεις, πλην όμως μέχρι τούδε δεν επεμβαίνουν, όταν πρόκειται για χρυσά νομίσματα στο πορτοφόλι, σε αντίθεση με την περίπτωση που θα εντοπίσουν δεσμίδες χαρτονομισμάτων. Τότε επεμβαίνουν αμέσως. Το γεγονός ότι σήμερα όλο και πιο πολύ είναι ενσωματωμένα στα χαρτονομίσματα μικροτσιπ, κάνει πιο εύκολο τον εντοπισμό των χαρτονομισμάτων με την βοήθεια νέου τύπου φορητών ηλεκτρονικών ανιχνευτών στα τελωνεία. Οι ανιχνευτές αυτοί, χρησιμοποιούνται κυρίως για τον μελλοντικό καθολικό έλεγχο των πολιτών και μόνο φαινομενικά για τον πιο αποτελεσματικό έλεγχο των φορτηγών αυτοκινήτων στους σταθμούς διοδίων. Τα χαρτονομίσματα των 500 Ευρώ, είναι ήδη εφοδιασμένα με το σχετικό μικροτσιπ και είναι βέβαιο ότι συστηματικά θα ακολουθήσουν το ένα μετά το άλλο και τα υπόλοιπα. Ο χρυσός όμως, δεν είναι δυνατό να *μαρκαριστεί* αναλόγως και να εντοπιστεί με ηλεκτρονικό έλεγχο. Με άλλα λόγια η μεταφορά του είναι πιο «σίγουρη».

3°

Ο χρυσός έχει πολύ πιο ψηλό ειδικό βάρος

Το ειδικό βάρος του χρυσού κατά μονάδα είναι 20 φορές μεγαλύτερο από το νερό, όμως μια ουγκιά χρυσού που ζυγίζει 31,104 γραμμάρια, είναι ανεπαίσθητα βαρύτερη πλην όμως όσον αφορά τον όγκο της, αυτός είναι πολύ πιο μικρός από τον αντίστοιχο όγκο της αντίστοιχης τρέχουσας αξίας της σε χαρτονόμισμα. Αναλογικά, ο σχετικός όγκος των μεσαίας αξίας χαρτονομισμάτων δεν είναι ουσιωδώς ελαφρότερος. Η εναποθήκευση υψηλής ονομαστικής αξίας δολαρίων, στερλινών σε χαρτονομίσματα των 100 δολαρίων ή των 50 £ αποδεικνύ-

εται στην πράξη πολύ πιο δύσκολη, λόγω βάρους και όγκου. Η αξία της πυκνότητας μεταξύ χαρτιού και χρυσού δεν είναι ένας αποφασιστικός παράγοντας επιλογής. Η αναμενόμενη προσεχώς άνοδος της αγοραστικής αξίας του χρυσού θα επηρεάσει αποφασιστικά την σχέση αυτή υπέρ του χρυσού.

4^ο

Η αξία του χρυσού υπόκειται σε μεγάλες διακυμάνσεις

Μάλιστα, η τιμή του χρυσού υπόκειται σε διακυμάνσεις τουλάχιστον στην επίσημη αγορά που καθοδηγείται από την χρηματιστηριακή αγορά των παραγώγων. Η τιμή του φυσικού μετάλλου, όπως και η αγοραστική του αξία ακολουθούν άλλους, δικούς τους δρόμους. Η αξία των χαρτονομισμάτων υπόκειται επίσης σε πλείστες όσες διακυμάνσεις, τόσο έναντι άλλων νομισμάτων, (π.χ. δολάριο/Ευρώ, ή Ευρώ/φράγκο – εδώ μιλάμε για την εξωτερική αξία του χρήματος ή τιμή συναλλάγματος) όσο επίσης και έναντι του χρυσού (ανά ουγκιά). Και οι δύο αυτές δυνατότητες επένδυσης έχουν πράγματι ένα ρίσκο. Φυσικά είναι βέβαιο, πως δεν θα υπάρξει ποτέ μια μοναδική επένδυση που να μην περιέχει τον αστάθμητο παράγοντα ρίσκο. Από την άλλη πλευρά όμως, έχει μεγάλη σημασία ένας σχεδόν ασήμαντος παράγοντας κλειδί. Δεν είναι οι επίσημες κρατικές τιμές, αλλά πολύ περισσότερο, η εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης που αποφασίζει για το είδος και την ποιότητα της επένδυσης. Στην πράξη η τιμή αυτή ακολουθεί αντίθετη πορεία. Ενώ η αγοραστική δύναμη, των κάθε λογής ή και εθνικότητας νομισμάτων έχει πτωτική πορεία (σιωπηρή κατάσχεση εκ μέρους του κράτους μέσα από την σχεδόν διαρκή άνοδο των δεικτών του πληθωρισμού), η ονομαστική και η αγοραστική αξία του χρυσού ακολουθούν διαρκώς ανοδική πορεία. Ως εκ τούτου, το ρίσκο για τους κατόχους φυσικού χρυσού, σε κάθε μορφή και ποσότητα, είναι πολύ μικρότερο από αυτό των κατόχων χαρτονομισμάτων.

Από το 2000 μέχρι σήμερα, η ονομαστική αξία της τιμής του χρυσού σε ελβετικά φράγκα έχει διπλασιαστεί και αυτό χωρίς καμία υπόνοια κρίσης. Το πολυδιαφημισμένο μέσα από τα ΜΜΕ ως ισχυρό νόμισμα Ευρώ, ως χαρτονόμισμα και κέρμα, από την κυκλοφορία του το 2001, έχει χάσει περίπου 57% της αρχικής αγοραστικής του δύναμης. Ήτοι περισσότερο από το ήμισυ. Από την εποχή της ίδρυσης της FED, το 1913, το δολάριο έχει χάσει πάνω από 95% της αρχικής του αγορα-

στικής δύναμης (!!)

Καλή τύχη, λοιπόν και στα δύο αυτά νομίσματα! Η μελλοντική εξέλιξη και των δύο αυτών νομισμάτων θα επιταχυνθεί με κατεύθυνση προς την κόλαση. Δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός πως και τα δύο προαναφερθέντα νομίσματα είναι τελείως ακάλυπτα και ως εκ τούτου οι αυξομειώσεις των ποσοτήτων που τυπώνονται και κυκλοφορούν στις αγορές, δεν υπόκειται σε κανέναν φυσικό περιορισμό ή έλεγχο. Η ιστορία μας διδάσκει πως όλα τα νομισματικά συστήματα μέχρι σήμερα **χωρίς καμία απολύτως εξαιρέση** κατέληξαν στο ΜΗΔΕΝ.

5°

Ο χρυσός βαρύνεται με έξοδα φύλαξης και ασφάλισης

Ο χρυσός σε τραπεζική θυρίδα (κάτι που δεν συνίσταται λόγω της αμέσου δήμευσης εκ μέρους του αρπακτικού κράτους, σε περίπτωση μεγάλης κρίσης, εξαιρείται η Ελβετία) κοστίζει το ενοίκιο της θυρίδας. Ο τραπεζικός λογαριασμός υπόκειται επίσης σε έξοδα. Η φίλη σας, το δημαρχείο όπως επίσης ο σκύλος σας, το αυτοκίνητο και το δίπλωμα οδήγησής σας, όλα αυτά κοστίζουν. Μια ασφάλεια για την κατοχή χρυσού; θα πρέπει να την σκεφτείτε καλά πριν, διότι με αυτήν καταργείτε την ανωνυμία σας. Η αποθήκευση σε σίγουρο μέρος του σπιτιού σας δεν δημιουργεί κανενός είδους έξοδα. Αποθήκευση σε τραπεζική θυρίδα στην Ελβετία; Εδώ υπάρχουν θυρίδες που το κόστος τους αρχίζει από 40 Ευρώ (καντονιακές τράπεζες). Τόσο περίπου στοιχίζει ένα απλό γεύμα σε ένα μεσαίας τάξης εστιατόριο ενός χωριού.

6°

Ο χρυσός είναι ένα « βάρβαρο κατάλοιπο »

Ναι, δόξα τον ΔΙΑ! Το κατάλοιπο όμως αυτό, δεν μπορεί να αυξηθεί χωρίς έξοδα, όπως το χαρτονόμισμα και μια των ημερών θα του χρωστάμε την οικονομική μας σωτηρία. Ευλογημένα να είναι τα κατάλοιπα! Όμως η μεγάλη προσπάθεια διάσωσης της κυβέρνησης των ΗΠΑ θα τα επαναφέρει όλα σε ισορροπία και θα μετατρέψει τον χρυσό σε μια υποσημείωση στο κάτω μέρος κάποιας σελίδας στα βιβλία της ιστορίας. Ή μήπως; Μάλλον « μήπως! »

- Η υποτιθέμενη σωτηρία αναβάλλει την αναπόφευκτη κατάρρευση στον χρονικό ορίζοντα, μόνο χρονικά! Και ποιος θα σώσει τους σωτήρες;
- Οι άμεσες έντοκες υποχρεώσεις των ΗΠΑ θα ανέλθουν από 10 σε 18 τρις δολάρια μετά το πέρας της μακρόχρονης προσπάθειας «διάσωσης». Με ένα επιτόκιο της τάξης του 5%, θα πρέπει να πληρώνουν 900 δις εκατομμύρια δολάρια τον χρόνο για τόκους. Το όριο του ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων που πρέπει να πληρώνει σε τόκους η κυβέρνηση των ΗΠΑ προς τρίτους, πλησιάζει επικίνδυνα. Το πόσο αυτό είναι αδύνατον να εξυπηρετηθεί μόνο με φορολογικά έσοδα.

Άλλες παρενέργειες:

- Άμεση απειλή από την πλευρά των φορολογουμένων σε μια εποχή που το ίδιο το κράτος των ΗΠΑ είναι μόλις και μετά βίας φερέγγυο.
- Θανάσιμο κίνδυνο για τις κάθε λογής τραπεζικές καταθέσεις και ειδικότερα για τις συντάξεις δημιουργεί ο πληθωρισμός.
- Οι περισσότεροι κάτοικοι των ΗΠΑ, επιχειρηματίες, κυβερνήσεις, πολιτείες, δήμοι, ιδιοκτήτες σπιτιών, δανειολήπτες, κάτοχοι πιστωτικών καρτών κ.λπ. είναι όλοι τους χρεώστες που ωφελούνται σε πληθωριστικές περιόδους. Αν όμως έχουμε ένα γνήσιο πληθωρισμό της τάξης του 10%, τότε τα χρέη (με βάση την αγοραστική δύναμη) θα μειωθούν κατά το ήμισυ, πριν ο Μπάρακ Ομπάμα εγκαταλείψει το Λευκό Οίκο. Μια λαμπρή εμπορική πράξη για την κυβέρνηση και τους ισχυρούς.
- Ένα ισχυρό πλήγμα ενάντια στους λαούς της Κίνας, Αραβίας, Ρωσίας Ινδίας, Ιαπωνίας και φυσικά της Ελβετίας. Όλοι αυτοί θα έχουν ετήσια απώλεια της αγοραστικής τους δύναμης κατά 700 δις δολάρια.
- Θα ευνοήσει τους ζάπλουτους, τους οικονομικούς οργανισμούς και γενικά όλο το οικονομικό σύστημα, διότι όλοι αυτοί είναι συγχρόνως οφειλέτες, έμποροι και σπεκουλαδόροι που κερδίζουν σε εποχές κρίσης.
- Θα είναι η στιγμή του ανοίγματος του επόμενου μεγάλου κεφαλαίου στο βιβλίο του σοσιαλισμού για τις ΗΠΑ και τον κόσμο. Ο ρόλος του κράτους και η δύναμή του θα αυξηθούν κατά εκθετική συνάρτηση!

Η κατοχή χρυσού είναι ανώφελη, καθόσον μαζικές πωλήσεις από πλευράς των κεντρικών τραπεζών θα κονιορτοποιήσουν τους θιασώτες του χρυσού σαν κάμπιες. Τα αποθεματικά των τραπεζών διαρκούν αιωνίως.

Από μια τέτοια κονιορτοποίηση δεν είδαμε τίποτα μέχρι σήμερα, μόνο η εξαπάτηση λειτουργεί καλώς ή κακώς. Σκεφτήκατε ποτέ, πόσο μακριά είναι η *αιωνιότητα*; Από την αρχική ποσότητα των 40.000 τόνων οι κεντρικές τράπεζες κατέχουν ακόμη μόνο 28.000 τόνους.

Τα αποθέματα χρυσού που χρησιμοποιήθηκαν από το εδρεύον εις το Λονδίνο *Goldpool* την δεκαετία του 1960, προκειμένου να πιέσουν την τιμή του χρυσού προς τα κάτω, κόστισε τότε στις ΗΠΑ 10.000 τόνους χρυσού, με μόνο φανερό αποτέλεσμα αφενός μεν την αποτυχία του εγχειρήματος και αφετέρου την εθελοντική διάλυση του *Goldpool*. Το πόσοι τόνοι χρυσού υπάρχουν πραγματικά ακόμη, αποτελεί ένα εφτασφράγιστο μυστικό. Ειδικοί και καλώς πληροφορημένες πηγές, υπολογίζουν ότι **το λιγότερο** 16.000 τόνοι χρυσού έχουν δανειστεί σε τράπεζες που διαπραγματεύονται τον χρυσό στην διεθνή αγορά, όπως επίσης και σε άλλους οικονομικούς οργανισμούς. Οι δημιουργούμενες απαιτήσεις, μεταφέρονται με λογιστικές εγγραφές από έτος σε έτος. Εκτός αυτού, οι κεντρικές τράπεζες πωλούν κρυφά στην αγορά άγνωστες ποσότητες χρυσού.

Προσοχή: Ακόμη και αυτή η ΚΤ της Γερμανίας (γνωστή ως Bundesbank) στους ισολογισμούς της καταχωρεί τα περιουσιακά αυτά στοιχεία της, όχι πλέον όπως παλαιότερα ως χρυσό, αλλά ως «*Απαιτήσεις επί χρυσού*». Μήπως, συμπερασματικά, οι θέσεις αυτές δηλώνουν ότι υπάρχει 10% χρυσός και 90% απαιτήσεις; Επί του προκειμένου θέματος επικρατεί απόλυτη σιγή εκ μέρους των ΚΤ. Αν κάποτε πρέπει να ενεργοποιηθούν οι απαιτήσεις των 16.000 τόνων, τότε προκειμένου να επιστραφούν οι ποσότητες αυτές στους λαούς ως νόμιμους δικαιούχους, τα συνεργαζόμενα φιλαράκια των ΚΤ θα πρέπει να αγοράζουν για οκτώ συναπτά έτη ουγκιά προς ουγκιά την παγκόσμια παραγωγή στην ελεύθερη αγορά. Μια τέτοια κατάσταση θα είχε ως αποτέλεσμα, η τιμή του χρυσού να ανέλθει σε μερικά εκατομμύρια δολάρια η ουγκιά, χωρίς να υπολογίζουμε το γεγονός πως η παράδοση σε φυσικό μέταλλο θα ήταν αδύνατη. Οι ποσότητες αυτές του χρυσού είναι **αδύνατο κάποτε** να επιστραφούν.

Κάποια μέρα, θα λάμψει η μέχρι σήμερα τόσο έξυπνα αποσιωπηθείσα αλήθεια. Μέχρι τότε η κυβέρνηση των ΗΠΑ, όπως και οι άλλες κυβερνήσεις, αποφεύγουν επιμελώς την απογραφή των σε χρυσό αποθεματικών τους, με την γελοία δικαιολογία: «Αυτό στοιχίζει πολύ ακριβά». Ο συντάκτης του παρόντος με την συνεργασία πέντε φοιτητών του, θα διεκπεραίωνε ανέξοδα αυτήν την εργασία σε ένα απόγευμα μιας Τετάρτης. Σίγουρα στα άδεια ράφια της Fort Knox θα έβρισκε χρεωστικά έγγραφα, με το εξής κείμενο: «Με αυτό πιστοποιούμε ότι οφείλουμε στον αμερικανικό λαό 7.000 τόνους χρυσού. Με φιλικούς χαιρετισμούς *Goldmann Sachs*, ως επικεφαλής του ομίλου.»

Αμφιβολία υπάρχει επίσης, αν από τους 8.400 τόνους των ΗΠΑ ευρίσκονται ακόμη στην θέση τους 2.000 τόνοι. Επίσης πρέπει να τεθεί υπό αμφιβολία το γεγονός, αν από τους 4.000 τόνους των Γερμανών, για τους οποίους κανείς δεν γνωρίζει που βρίσκονται αποθηκευμένοι (ακόμη και σε βουλευτές της γερμανικής βουλής δεν δίνεται καμία πληροφορία), υπάρχει ακόμη ένας μοναδικός τόνος. Αν κάποτε αποκαλυφτεί αυτό το γιγαντιαίων διαστάσεων ψέμα ότι δηλαδή η παρουσία ολόκληρου του έθνους των Γερμανών στην μορφή του χρυσού, έχει εξαφανισθεί κατά μυστηριώδη τρόπο και μάλιστα τότε που η αγοραστική δύναμη της μιας ουγκιάς θα αντιστοιχεί στο πολλαπλάσιο της σημερινής, τότε η λαϊκή αγανάκτηση δεν θα έχει πλέον όρια.

Οι ΚΤς θα εξακολουθήσουν και στο μέλλον να πωλούν χρυσό με σκοπό να κρατήσουν χαμηλά την τιμή του, μέχρι την ημέρα που θα τελειώσουν τα αποθέματά τους. Το καλοκαίρι του 2008 πυροδοτήθηκαν μερικά χρυσά φυσίγγια. Εκτός από αυτό δοκιμάστηκε η συνοχή της φάλαγγας. Οι ΚΤς της Κινάς, Ρωσίας, των Αράβων και των ασιατικών κρατών και άλλοι αγοράζουν ήδη χρυσό. Αυτό ισχυροποιεί την τιμή του. Κάποια μέρα, ο υπέρογκος όγκος των επτά τρις δολαρίων που παρεπιδημεί εκτός των ΗΠΑ (στην Κίνα, την Ρωσία, τις Ινδίες, την Αραβία, την Ιαπωνία, την Ευρώπη και αλλού) θα ακολουθήσουν τον δρόμο του χρυσού. Εξ αιτίας της ραγδαίας πτώσης του δολαρίου το ένστικτο της αυτοσυντήρησης θα ενεργήσει από μόνο του. Ποιος επιθυμεί να χάσει 7 τρις δολάρια;

Εξ άλλου θα εξαφανιστεί το σε προηγούμενες εποχές τόσο μεγάλο και αποδοτικό «*Gold-carry-trade*» που σημαίνει ότι οι εξειδικευμένες στην αγοροπωλησία χρυσού τράπεζες (*Bullion banks*) μεταξύ 1983 και 2000 δανείζονταν από τις ΚΤς χρυσό προς 0,5%, πωλούσαν τις ποσότητες αυτές στην αγορά και στην συνέχεια επένδυαν συνήθως το αντίστοιχο ποσό στα χρηματιστήρια, ελπίζοντας σε σχετικά υψηλότε-

ρες αποδόσεις ή ακόμη αγόραζαν ομόλογα με επιτόκιο 5%. Οι πρακτικές αυτές αποδίδουν στις τράπεζες άδικα και αδικαιολόγητα τεράστια κέρδη. Όταν αυξηθούν οι όροι δανεισμού του χρυσού ή τελειώσουν τα αποθέματα των ΚΤ, τότε οι εν λόγω τράπεζες είναι υποχρεωμένες να επιστρέψουν τον χρυσό στις ΚΤς. Η ολική ποσότητα που θα πρέπει τότε να επιστραφεί, υπολογίζεται στους 16.000 τόνους. Η επαναγορά αυτήν πρέπει να γίνει υποχρεωτικά στην ελεύθερη αγορά.

Φυσικά τέτοιες καταστροφικές καταστάσεις που θα είναι όμοιες και χειρότερες από αυτές των πιο μεγάλων σεισμών, ακόμη και ο συγγραφέας του παρόντος βιβλίου δεν θέλει καν να τις σκέπτεται.

8^ο

Οι κάτοχοι χρυσού συχνά είναι υποχρεωμένοι κυρίως σε περιόδους ύφεσης (ή αποπληθωρισμού) να πωλούν χρυσό σε πολύ χαμηλές τιμές. Τα έσοδα ελαττώνονται, το χρήμα λιγοστεύει.

Η θέση αυτή είναι εν μέρει αληθής. Όμως και σε αποπληθωριστικές χρονικές περιόδους, τόσο με το σύστημα του χρυσού κανόνα όσο και με το καθαρό νομισματικό σύστημα του ακάλυπτου χαρτονομίσματος, ο χρυσός, όλους τους περασμένους αιώνες άντεξε πολύ καλά. Π.χ. οι τιμές των απαραίτητων για την ζωή αγαθών μειώθηκαν κατά 80% (σε τέτοιες περιόδους το ρευστό χρήμα είναι ο βασιλιάς) ενώ η τιμή του χρυσού μειώθηκε μόνο κατά 20%. Άρα η τιμή του χρυσού πέφτει πιο λίγο και πιο αργά (αν φυσικά πέφτει) από ότι οι τιμές των υπόλοιπων αγαθών.

Άλλωστε, σε τέτοιες περιόδους, τίθεται σε αμφιβολία ο με σταθερό επιτόκιο δανεισμός και το χρήμα δραπετεύει από την αγορά των ομολόγων και από τα συσσωρευμένα βουνά χρεών. *Ο χρυσός είναι εδώ σταθερός σαν τελευταία σανίδα σωτηρίας.*

9°

Οι νεόπλουτοι Ασιάτες αντικαθιστούν τον χρυσό όλο και περισσότερο με χαρτονομίσματα.

Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει, αν λάβουμε υπόψη μας την πατροπαράδοτη συναισθηματική σχέση αυτών των λαών με τον χρυσό, όπως αποδεικνύει και η γρήγορη άνοδος των πωλουμένων ποσοτήτων χρυσού σε αυτές τις χώρες. Οι Ινδοί είναι και παραμένουν παγκοσμίως οι κύριοι αγοραστές του κίτρινου μετάλλου. Κάθε χρόνο, η χώρα απορροφά το 1/3 της παγκόσμιας παραγωγής χρυσού. Τον Σεπτέμβριο του 2008, οι Ινδοί παράγγειλαν *μια επιπλέον ποσότητα* 300 τόνων ασημιού, πέρα από την συνηθισμένη ετήσια ποσότητα. Παράλληλα με αυτό, η μεσαία τάξη των Κινέζων επενδύει σημαντικά ποσά σε χρυσό.

10°

Η κατοχή χρυσού δεν αποκλείεται να χαρακτηριστεί παράνομη από τις κυβερνήσεις. Απειλείται κατάσχεση.

Πράγματι, αυτό συνέβη μερικές φορές. Στις ΗΠΑ π.χ. για μισό αιώνα (με κατ' οίκον περιορισμό, ως ποινή), στην πάλαι ποτέ Σοβιετική Ένωση (με ποινή θανάτου) αλλά και σε άλλες κομμουνιστικές δικτατορίες. Παρ' όλα αυτά το μεγαλύτερο μέρος του χρυσού παρέμεινε κρυμμένο ή μεταφέρθηκε κρυφά στο εξωτερικό και έτσι αποφεύχθηκε η κατάσχεση του. Σήμερα, μια απαγόρευση κατοχής χρυσού θα απαιτούσε μια καθολικά συγχρονισμένη όσο και γιγαντιαία επιχείρηση. Είναι αδύνατο να γίνει στις Ινδίες (με τους 27.000 τόνους χρυσό), στην Ελβετία και σε άλλες χώρες. Σε αυτές τις χώρες θα παρέμενε κρυμμένος, θα αποθησαυριζόταν κρυφά ή και σε ορισμένες περιπτώσεις θα μεταφερόταν κρυφά στο εξωτερικό. Εκτός απ' αυτό χρυσά νομίσματα όπως τα *Krugerrands, Maple Leafs, Eagles, Nuggets, Sovereigns* κ.α.π. για πολλές δεκαετίες διαπραγματεύονται και μπορούν να αποκτηθούν με κάθε νομιμότητα στην ελεύθερη αγορά. Ο κόσμος πραγματικά θα σάστιζε, αν μια αρετή που χρειάστηκαν δεκαετίες για να κατακτηθεί, θα μετατρέπονταν μέσα σε μια νύχτα σε μια εγκληματική πράξη. Σημειωτέον ότι η κατοχή ασημιού ιστορικά δεν ήταν ποτέ παράνομη!

11°

Ο χρυσός θα παραδίδονταν από τους νομοταγείς πολίτες χωρίς άλλο στο κράτος.

Μια τέτοια πράξη θα ισοδυναμούσε με μια καθολική όσο και επιδημικής μορφής λαϊκή τρέλα. Σε ό,τι όμως αφορά, το πορτοφόλι και την υπεράσπιση της οικογένειας, ευτυχώς, σε τέτοιες περιπτώσεις δεν ισχύει νομιμοφροσύνη απέναντι σε καμία κυβέρνηση.

12^{ον}

Ο χρυσός δεν τρώγεται

Αυτό το διαπίστωσε στ' αληθινά ο βασιλιάς *Μίδα*, κατά τον πιο σκληρό τρόπο, αφού και ό,τι έπινε μετατρέπονταν στον λάρυγγά του σε χρυσούς βόλους. Ακόμη και την κόρη του την μεταμόρφωσε ο δυστυχής σε χρυσό άγαλμα, όταν κάποια στιγμή τελείως απογοητευμένος από την κατάστασή του, την άγγιξε, στην προσπάθειά του να βρει κάτι που μπορούσε να το φάει, χωρίς αυτό να μετατραπεί στο λάρυγγά του σε χρυσό, παρ' όλο που αυτή δεν ήταν *φαγώσιμη*.

Σε γενικές γραμμές στον μύθο αυτό βρίσκουμε ένα πανάρχαιο, πάντα νεοεμφανιζόμενο, αλλά πάντα ανόητο επιχείρημα. Διότι μπορεί ο χρυσός να μην είναι 100% φαγώσιμο αγαθό, όμως με αυτό κανείς μπορεί να αγοράσει ακόμη και σε φυσική ακατέργαστη μορφή, κάθε επιθυμητή ποσότητα εδωδίων, ακόμη και ολόκληρα αγροκτήματα. Σε τελική ανάλυση όμως, τα αναφερόμενα πιο πάνω όπως χαρτονομίσματα, κατοικίες, διαμερίσματα, αυτοκίνητα, μηχανές, δυναμίτης, πετρέλαιο, πολεμικά όπλα, διαμάντια, μετοχές, τούβλα, τσιμέντο, λιπάσματα, χρηματιστηριακά προϊόντα, όπως και τα παράγωγα τους, ή δικαιώματα επί κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, άδειες μοτιίλιες, συνήγοροι υπεράσπισης, σωματοφύλακες των πολιτικών και των πλουσίων, ορυχεία, φάροι, πύραυλοι, υποβρύχια, σφαίρες ή ακόμη και πιστοί συνεργάτες και συνεταιίροι στις επιχειρήσεις κ.α.π. δεν είναι καν φαγώσιμα αγαθά (ή μερικά, είναι φαγώσιμα έστω και με κάποια δυσκολία, όπως μερικά είδη μανιταριών. Και προσοχή: Μερικά από αυτά είναι θανατηφόρα).

Ακόμη και στην περίπτωση που ο χρυσός ήταν φαγώσιμος όπως τα φασόλια με λαρδί, οι πραγματικά τόσο μικρή ποσότητα των

150.000 τόνων χρυσού θα καταναλώνονταν μέσα σε λίγες ημέρες, από ένα τόσο πεινασμένο πλήθος σχεδόν 7 δισεκατομμυρίων ατόμων. Σε ιδιωτική κατοχή υπάρχει μια ποσότητα που αντιστοιχεί περίπου σε ένα φτωχό 0,8% του συνόλου των οικονομικών περιουσιακών στοιχείων όλων των κατοίκων της γης. Σε χρόνια φυγής από το χαρτονόμισμα, όπως το 1934 και το 1980, οι άνθρωποι έχασα την εμπιστοσύνη τους στις χαβούζες των χαρτονομισμάτων, με αποτέλεσμα το ποσοστό του χρυσού σαν μέρος των αξιών των ιδιωτών ν' ανεβεί στο 20%, παρ' όλο που ο χρυσός δεν είναι φαγώσιμο αγαθό. Τέτοιες οικονομικές περίοδοι θα ξαναέρθουν και μάλιστα πολύ σύντομα. Προσοχή: Σε τέτοιες εποχές στην κυριολεξία δεν ανεβαίνει οπωσδήποτε η αγοραστική αξία του χρυσού, αλλά *πέφτει αυτή του χαρτονομίσματος!* **Συμπέρασμα:** Δεν γίνεται κανείς τόσο πλούσιος με τον χρυσό, όσο φτωχός με τα χαρτιά (δηλαδή νομίσματα, χρεόγραφα κ.α.τ.).

13°

Απλά, ο χρυσός είναι πολύ βαρύς

Αυτό είναι μια «αληθινή αλήθεια», τόσο για αυτούς που δεν τον έχουν, όσο και για αυτούς που κατέχουν μερικούς τόνους και πρέπει να δραπέτεύσουν πάνω σε χιονισμένα ορεινά μονοπάτια.

14°

Ο χρυσός μπορεί να εντοπιστεί εύκολα με ανιχνευτές μετάλλων

Με εξαίρεση κρυψώνες που είναι σίγουροι και δεν εντοπίζονται από ανιχνευτές, θα πρέπει να ψαχουλεύονται 73 εκατομμύρια αμερικανικά και 170 εκατομμύρια ευρωπαϊκά νοικοκυριά. Και φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για ένα δισεκατομμύριο νοικοκυριά σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, το ειδικό διεθνές αστυνομικό σώμα δίωξης χρυσού που πρώτα πρέπει να ιδρυθεί, θα βρίσκονταν μπροστά σε μια τόσο δα μικροαποστολή, να ψάχνει εκατοντάδες εκατομμύρια σπίτια, διαμερίσματα και καλύβες. Για τον σκοπό αυτό θα χρειάζονταν, ίσως ένα επιπλέον εκατομμύριο κρατικών υπαλλήλων, ειδικών στην ανίχνευση του κίτρινου μετάλλου. Από ποιους και με τι

χρήματα θα έπρεπε να πληρωθούν όλοι αυτοί, όταν όλες οι κυβερνήσεις θα έχουν κηρύξει πτώχευση;

15°

Η κατοχή χρυσού είναι και βαρετή και ανιαρή

Κάτι τέτοιο, το λέει ένας άνδρας που κάνει το μεγάλο λάθος, να περπατά με την σύζυγο ή την φίλη του και σταματά μπροστά στην βιτρίνα ενός κοσμηματοπωλείου. Η συνήθως τόσο εκστατική έκφραση στα γυναικεία μάτια κάνει γελοίο το επιχείρημα αυτό. Εκτός φυσικά και κοιτάζει κανείς ένα χρυσό νόμισμα των 2 ουγκιών. Αυτόν που δεν υποκύπτει σε μια τόσο περιλαμπρή όσο και εκστατική ομορφιά, δεν μπορεί να τον βοηθήσει κανένας και με τίποτα.

16°

Ο χρυσός μπορεί να καταστραφεί σε μια ενδεχόμενη πυρκαγιά του σπιτιού

Οι πυρκαγιές σπιτιών, όμως, δεν είναι ένα σύνηθες γεγονός και ούτε συμβαίνει καθημερινά στον καθένα μας. Εκτός τούτου, τα χαρτονομίσματα καίγονται πολύ πιο εύκολα, καλύτερα και γρηγορότερα. Επομένως: Ο κίνδυνος αυτός αποφεύγεται πολύ εύκολα αν κρύψουμε το χρυσό σε μια γωνιά του υπογείου μας, τον εντοιχίσουμε σε γερούς πέτρινους τοίχους, τον θάψουμε κάπου στην αυλή, ή στο έδαφος ή ακόμη τον ασφαλίσουμε απλά σε ένα χρηματοκιβώτιο σίγουρο από πυρκαγιά.

Αντιθέτως, τα χρεόγραφα καταστρέφονται πιο εύκολα με ένα σπίρτο, από κάποιο οξύ ή άλλο χημικό ή ακόμη από αυτό το απλό νερό. Το δήθεν σίγουρο ηλεκτρονικό χρήμα εξαφανίζεται με μια κίνηση, μιας απλής μαγνητικής ράβδου ή ενός μαγνητισμένου πετάλου.

17°

Ο χρυσός είναι νεκρός

Νεκρό, ίσως είναι το κεφάλι των προπαγανδιστών ή των κοκορόμυλων των διαφόρων ΜΜΕ, ο θάνατος των οποίων είναι ένα σίγουρο γεγονός, σε αντίθεση με την πραγματικότητα της ύπαρξης ενός μετάλλου που κυριαρχεί από καταβολής κόσμου.

18°

Η κατοχή χρυσού και περιουσίας, αντιβαίνουν τη σοσιαλιστική θεωρία περί ισότητας. Για τους σοσιαλιστές περιουσία σημαίνει κλοπή

Αυτό ισχύει για βασικά, αδέκαρες, παραπλανημένες και πολιτικά κατηχούμενες μάζες. Όμως η ευμάρεια της οικογένειας του καθενός μας προηγείται κάθε μαρξιστικής φρασεολογίας. Άλλωστε, μήπως εσείς, όπως κι εγώ, κλέψαμε την με πολύ ιδρώτα και κόπο υπάρχουσα μικρή μας περιουσία;

19°

Ο χρυσός δεν αντιπροσωπεύει απολύτως τίποτα, δεν μοιράζει καν μερίσματα, δεν προσδίδει κανένα κοινωνικό αξίωμα, δεν ενέχει καμία οικονομική ή νομισματική ιδιότητα, παρά μόνο μια μικρή βιομηχανική και τραπεζική σημασία. Είναι απλά ένα κίτρινο σκουπίδι.

Αν ο χρυσός δεν σημαίνει τίποτα, τότε γιατί οι ΚΤ αποθησαυρίζουν χιλιάδες τόνους αυτού τού τίποτα; Και γιατί προσπαθούν οι μεγάλες μάζες της μεσαίας τάξης στην Κίνα και τις Ινδίες να αποκτήσουν αυτό το κίτρινο σκουπίδι; Είναι το πιο εμπορεύσιμο και συνεπώς, το πιο πολύτιμο πράγμα που υπάρχει.

Η χρυσόμανια σκλαβώνει

Ψυχολογικά συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Η κατοχή χρυσού, επιδρά απελευθερωτικά ενάντια στον πολιτικά επιθυμητό πειθαναγκασμό για κολεκτιβισμό. Αυτό που πραγματικά σκλαβώνει, είναι το σημερινό χωρίς καμία κάλυψη, νομισματικό σύστημα του χαρτονομίσματος. Το σύστημα αυτό, εκπροσωπεί ένα απατεωνίστικο, σε μεγάλο βαθμό άδικο και εντός ολίγου χρόνου από αφανισμό απειλούμενο μέσο κρατικής εξουσίας που υιοθετεί και χρησιμοποιεί φασιστικά μέτρα και σταθμά. Ο φασισμός έχει προσδιοριστεί, σαν συλλογική πορεία με ανίερους συμμαχούντες τις κάθε λογής και κατεύθυνσης κυβερνήσεις, το μεγάλο κεφαλαίο και τις πολυεθνικές εταιρείες που τείνουν προς τον κολεκτιβισμό με την γνωστή τους ωμή βία. Το σύστημα αυτό μισεί τον χρυσό ως ένα στοιχείο ατομικής ελευθερίας και χρησιμοποιεί το χάρτινο νόμισμα, ως μέσο δύναμης για βαθμιαία υποδούλωση.

◆

“Σ’ έναν κόσμο που κυριαρχεί η απάτη και το ψέμα,
το να λέει κανείς την αλήθεια,
αυτό είναι μια επαναστατική πράξη.”

Τζορτζ Όργουελ (1949)